

UKRAINIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
UKRAINIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
UCRANIO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)
Lundi 19 mai 2003 (matin)
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Прокоментуйте один із нижчеподаних текстів.

1(a)

Муза

А ти, пречистая, святая,
Ти, сестро Феба молодая,
Мене ти в пелену взяла
І геть у поле однесла;
5 І на могилі серед поля,
Як тую волю на роздоллі,
Туманом сивим сповила;
І колихала, і співала,
І чари діяла . . . і я . . .
10 О, чарівниченько моя!
Мені ти всюди помагала,
Мене ти всюди доглядала
І всюди, зоренько моя,
Ти непорочною сіяла.
15 В степу, безлюдному степу,
В далекій неволі,
Ти сіяла, пишалася,
Як квіточка в полі.
Із казарми нечистої
20 Чистою, святою
Пташечкою вилетіла
І понадо мною
Полинула, заспівала
Ти, золотокрила, -
25 Мов живущою водою
Душу окропила!
І я живу, і надо мною
З своєю божою красою
Гориш ти, зоренько моя,
30 Вітаєш, мій ти херувиме,
Золотокрилий серафиме!
Моя порадонько святая,
Моя ти доле молодая,
Не покидай мене! Вночі,
35 І вдень, і ввечері, і рано
Вітай зо мною, і учи,
Учи неложними устами
Сказати правду! Поможи
Молитву діяти до краю;
40 А як умру, моя святая,
Моя ти мамо, - положи
Свого ти сина в домовину,
І хоч єдиную сльозину
В очах безсмертних покажи!

Тарас Шевченко З щоденника 1858

- **Що можна довідатися з вищенаведеної поезії про те, як поет сприймає своє життя?**
- **Яке відношення поета до його музи?**
- **Яких літературних засобів вживає поет, щоб зобразити це відношення?**
- **Яким чином хід поезії та розвиток її основних тем впливають на Ваше сприймання переживань поета?**

1(6)

Августа Сабіна закінчувала вдягатися.

У застеленому вщерть пухкими килимами покої вікна й двері були щільно затулені товстими заслонами.

5 Сабіна не зносила голосних звуків, дзвінкого голосу, повного світла, різких фарб. І найдужче боялася протягів. Її служниці й пані з її почоту призвичаїлись, мов кроти, рухатись непомітно й нечутно, як тіні.

Покій аж задихався від мішаного аромату парфюмів, квіток, есенцій і припаленого волосся. Три фригійки закінчували зачісування августи.

10 Зачіска була дуже химерна: над чолом підносилася волоссяна діадема, з якої, мов баранчики з горбка, скакали додолу кучерики.

Велика скринька тонкої роботи з мистецькими інкрустаціями була повна штудерних кучериків із цілком однакового, як у Сабіни, волосся. Августа дуже уважно вибирала ті, що їй подобались сьогодні.

15 Одна орнатрікс* виймала їх із скриньки так обережно, ніби то були живі метелики, готові випурхнути крізь замкнені вікна. Друга виправляла їх легкими, зручними руками. Третя, прийнявши в свої руки, мов святощі, з тонкістю ювеліра й м'якістю доброго лікаря встромлювала пришпильку з кучериком у відповідне місце на голові августи.

20 Дві молоді, по пояс обнажені муринки, непорушні, як вилиті з чавуну статуї, тримали перед августою срібне, досконало виполіроване люстро, в якому Сабіна контролювала працю своїх стрижійок.

25 А праця була марудна, забарна, й провадилася майже у повній мовчанці. Часами тільки в ту задушливу тишу вшкрябувалось шкварчання блимаючого таємним блакитним світлом вогника, що на ньому нагрівались фризувальні щемки. Вогник видавався храмовою лампадою і надавав усій процедурі вигляд священного ворожбитства.

30 Цієї "містерії" не відчувала лише одна істота: трохи більша за звичайного кота, сірожовта, на августиних колінах. Був це улюбленець бездітної і вже старшого віку цезаревої дружини, іхнеумон, званий ще "фараоновим щуром" або мангустою – Ааматус. Скрізь, куди б не їхала Сабіна, Ааматус був при ній невідлучно. Всі знали, що коли б ця "фараонова криса" могла сказати свою волю, все життя двору відразу змінилось би. Ознакою особливої милості був для кожного дозвіл Сабіни погладити пухнату тваринку. Але вона зовсім не тішилася виявами уваги з боку чужих людей. На того, хто дотикався шерстки Ааматуса, він звичайно цілком недвозначно вирячував свої ясно-червоні очі. А той, кому припала честь гладити "щура", намагався скоротити вияви своєї до нього прихильності.

* невільниця, яка дбала про волосся пані

Наталена Королева Сон тіні 1938

- Що можна дізнатися з цього уривку про особу августи Сабіни?
  - Яке значення для цього уривку має мангуста Аматус?
  - Який настрій зображений у цьому уривку? Яких літературних засобів вживає авторка, щоб описати цей настрій?
  - Опишіть Ваші реакції та почуття після прочитання уривку в цілому.
-